

Publicerad 2018-02-18 14:54 av Tommy Vähä-Rainio

Jag behöver inga schaktmaskiner.

Tio ton

Jag schaktade personligen ut
10 tusen kilo lera.

När vi byggde om vårt badrum i källaren.

Jag var så ledbruten.

Så att jag inte kunde
ta mig ur sängen på morgonen.

Men jag krigade.

Trots att kroppen nekade.

Och när lastbilarna med sina skopor,
Skulle köra bort högarna från tomten.

Frågade de mig var leran kom ifrån.

”Från källaren med min spade sade jag”

Då sade de.

”Detta är ju omänskligt!”

Jag svarade;

”Jag bara krigade en stund i livet,
och bet ihop.

Och gnällde fan inte,
när min fru fick ta mig upp ur sängen.

Och det gjorde jävligt ont!

Och hela kroppen skrek.

Men jag bortsåg från den fysiska smärtan,
när kroppen ville göra eldupphör.

Jag kunde ju inte bara vika ner mig.

Det var ju bara endast ytterligare,
ett krig jag var tvungen att vinna.

Med min totalt sjuka vilja.

Och nu kan jag älska med min fru.

Lett mycket vackert badrum.”

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tommy Vähä-Rainio med Poeter.se id #221772 innehar upphovsrätten